14/07/2020

Ρασοφορία μοναχής στην Ι.Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου χοροστάτησε την Δευτέρα 13/7 ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό της εορτής του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, κατά την οποία άγει τα ονομαστήριά της η Ηγουμένη της Μονής Γερόντισσα Νικοδήμη.

Στο τέλος του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την Ρασοφορία της νέας Μοναχής Νικοδήμης, κατά κόσμον, Στυλιανής Κοπάνα, η οποία κατάγεται από τον Βόλο και είναι απόφοιτη του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Στην Ρασοφορία παρέστησαν ο Γέροντας της Μονής, Αρχιμ. Εφραίμ, Ηγούμενος της Ιεράς, Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους, πολλοί Κληρικοί μας, αντιπροσωπίες Μοναστικών Αδελφοτήτων, η οικογένεια της νέας Μοναχής, ο Δήμαρχος Βόλου κ. Αχιλλέας Μπέος και πλήθος ευλαβών προσκυνητών, τηρουμένων, πάντα, των μέτρων προστασίας της

δημόσιας υγείας.

Στο τέλος της Ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε την στιγμή «ιερή, μια πράξη του Αγίου Πνεύματος, όπως συμβαίνει κάθε φορά, που μία νεανική ψυχή αποφασίζει να αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή της στον Χριστό και στην Εκκλησία Του. Η Αδελφή Νικοδήμη ανήκει, πλέον, στην Αδελφότητα αυτής της Μονής και συνεχίζει την μακραίωνη παράδοση του Κοινοβιακού Μοναχισμού…».

Αναφερόμενος στο όνομα που έλαβε η νέα Μοναχή, τόνισε ότι παραπέμπει «στον σήμερα εορταζόμενο Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, ο οποίος σε δυσχερείς καιρούς για το Γένος και την Εκκλησία μας, κατόρθωσε να προσφέρει στον λαό μας όλα τα απαραίτητα πνευματικά εφόδια, προκειμένου να συνεχίσει την Ορθόδοξη πορεία και παράδοσή του, αλλά και στους Μοναχούς, όλες τις προϋποθέσεις, για ν΄ αντεπεξέλθουν στον μεγάλο πνευματικό αγώνα κατά του διαβόλου. Ο Άγιος Νικόδημος σφράγισε την εποχή του και το έργο του παραμένει μέχρι σήμερα ζωντανό και πάνω του βασίζεται η Αγιορείτικη παράδοση, που τόσα προσφέρει στον τόπο μας μέχρι σήμερα. Την ίδια παράδοση ακολουθεί και αυτή η Μονή και πορεύεται βασιζόμενη στην υπακοή, στην κοινοβιακή ζωή, στην ταπείνωση, στην ενότητα, στην προσφορά και στην θυσία για τον λαό μας».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι «ο Μοναχισμός είναι μια διαρκής μετάνοια, ως τρόπος ζωής, γιατί οι Μοναχοί παίρνουν επάνω τους τις αμαρτίες όλου του κόσμου και με τη ζωντανή προσευχή τους, διατηρούν το έλεος του Θεού για όλους τους ανθρώπους...».

Ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στην ενότητα του Επισκόπου με τα Μοναστήρια και τις Αδελφότητες, «γι' αυτό και αυτές αυξήθηκαν και τα Μοναστήρια μας προοδεύουν πνευματικά, αλλά και ανασυγκροτούνται κτηριακά. Χαίρεται η ψυχή μας, γιατί αποτελούν φάρους, που φωτίζουν όλο τον λαό. Τα Μοναστήρια μας περιτοιχίζουν τον τόπο μας και είναι το καύχημά μας, γιατί οι Μοναχοί και οι Μοναχές κρατούν άσβεστη την φλόγα της ζωντανής και αδιάλειπτης προσευχής».

Αναφερόμενος στην νέα Μοναχή, ο Σεβασμιώτατος εξήρε τα προσόντα, την μόρφωση και την προσφορά της στην κατήχηση μικρών παιδιών: «Το όνομα που έλαβε θα της θυμίζει πάντοτε τις αρετές του Μοναχισμού, όπως τις δίδαξε και τις εφάρμοσε ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης». Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τους γονείς της Αδελφής Νικοδήμης, γιατί συναίνεσαν στην απόφαση του παιδιού τους και συνεργούν στην ζωή της Μονής και τους διαβεβαίωσε ότι «η Χάρις του Αγίου Πνεύματος θα καρποφορήσει και στους ίδιους και στην οικογένειά τους, γιατί έτσι λειτουργεί. Ένας χαριτωμένος άνθρωπος δημιουργεί ατμόσφαιρα χάριτος γύρω του, γιατί θα τους έχει πάντοτε στην προσευχή της και δεν υπάρχει μεγαλύτερη δωρεά από αυτήν. Τους επαινώ δημοσίως, γιατί είναι παράδειγμα προς μίμηση».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο κ. Ιγνάτιος ευχήθηκε πατρικώς στην εορτάζουσα Γερόντισσα, «η οποία επαξίως φέρει εις πέρας το έργο που ο Θεός της ανέθεσε και ο αείμνηστος Γέροντας Αντώνιος και έχει, πλέον, ως στήριγμα τον νέο Γέροντα της Μονής, Ηγούμενο Εφραίμ, τον οποίο ευχαριστούμε, γιατί μέσα σε όλα τα καθήκοντά του, ανέλαβε και το καθήκον της πνευματικής ευθύνης αυτής της ευλογημένης Αδελφότητας».

Στο τέλος της Ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Τρισάγιο στην μνήμη του

Μακαριστού Θεολόγου και Συγγραφέα Βασιλείου Σκιαδά, ο οποίος ήταν άρρηκτα συνδεδεμένος με τον τόπο και το Μοναστήρι και συνέργησε στη πνευματική οικοδομή του λαού μας, με τις ομιλίες και τα κηρύγματά του.